

ЕКСТРАПОЛЯЦІЯ ОДНОРІДНИХ ЗА ЧАСОМ ІЗОТРОПНИХ НА СФЕРІ ВИПАДКОВИХ ПОЛІВ. II

УДК 519.21

М. П. МОІЛЯЧУК

РЕЗЮМЕ. Ця стаття є продовженням статті [1]. Тому в ній продовжено нумерацію пунктів, теорем та формул. Досліджується задача оптимального лінійного оцінювання функціонала від невідомих значень однорідного за часом ізотропного на сфері S_n випадкового поля $\xi(t, x)$ за даними спостережень поля $\xi(t, x)$ при $t < 0$, $x \in S_n$. Знайдено найменш сприятливі спектральні щільності та мінімальні (робастні) спектральні характеристики оптимальних оцінок функціонала для рівних класів спектральних щільностей.

5. НАЙМЕНШ СПРИЯТЛИВІ ЩІЛЬНОСТІ В КЛАСІ D_v^u

Нехай невідомі спектральні щільності належать класу

$$D_v^u = \left\{ f(\lambda): v_m(\lambda) \leq f_m(\lambda) \leq u_m(\lambda); \frac{1}{2\pi\omega_n} \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \int_{-\infty}^{\infty} f_m(\lambda) d\lambda \leq P \right\},$$

де $v_m(\lambda)$, $u_m(\lambda)$ — задані спектральні щільності. Щільності з класу D_v^u описують “смугову” модель випадкових полів. З умови $0 \in \partial \Delta_D(f^0)$ для множини $D = D_v^u$ знаходимо такі рівняння для визначення компонент найменш сприятливої спектральної щільності $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$:

$$f_m^0(\lambda) = \alpha_m \sum_{l=1}^{h(m, n)} \left| \int_0^{\infty} (A_m^l d_m^0(t)) e^{it\lambda} dt \right|^2 (\gamma_{m1}(\lambda) + \gamma_{m2}(\lambda) + 1)^{-1}, \quad (29)$$

де $\gamma_{m1}(\lambda) \leq 0$ та $\gamma_{m1}(\lambda) = 0$ при $f_m^0(\lambda) > v_m(\lambda)$, а $\gamma_{m2}(\lambda) \geq 0$ і $\gamma_{m2}(\lambda) = 0$ при $f_m^0(\lambda) < u_m(\lambda)$. З рівняння (29) знаходимо компоненти найменш сприятливої щільності

$$f_m^0(\lambda) = \min \left\{ \max \left\{ \alpha_m \sum_{l=1}^{h(m, n)} \left| \int_0^{\infty} (A_m^l d_m^0(t)) e^{it\lambda} dt \right|^2, v_m(\lambda) \right\}, u_m(\lambda) \right\}. \quad (30)$$

Щоб знайти невідомі α_m , $d_m^0(t)$, $0 \leq t < \infty$, $m = 0, 1, \dots$, використаємо рівняння факторизації (2), умову (16) та умову нормування (19).

1991 *AMS Mathematics Subject Classification.* Primary 60G60, 60G25; Secondary 62M20, 93E10.

Робота виконана при частковому фінансуванні Фонду фундаментальних досліджень Державного комітету України з питань науки і технологій

Позначимо через $\nu_{uv}P$ максимальне значення величини

$$\sum_{m=0}^{\infty} \sum_{i=1}^{h(m,n)} \|A_m^i d_m\|^2,$$

де $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$, $m = 0, 1, \dots$ — розв'язки системи рівнянь (20), що задовольняють умову (19) та нерівності

$$\nu_m(\lambda) \leq \left| \int_0^{\infty} d_m(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2 \leq u_m(\lambda), \quad m = 0, 1, \dots \quad (31)$$

Через ν_{uv}^+P позначимо максимальне значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} \sum_{i=1}^{h(m,n)} \|A_m^i d_{m_i}\|^2$$

за умови, що $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$, $m = 0, 1, \dots$, задають канонічну факторизацію (2) щільностей (30) і задовольняють умову (19).

Теорема 3. *Нехай функція $a(t, x)$ задовольняє умови (4). Спектральна щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (21) поля одностороннього рухомого середнього (22) буде найменш сприятливою в класі D_v^u при оптимальному лінійному оцінюванні функціонала $A\xi$, якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівняння (20) при $m = m_0$ такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|^2 = P\omega_n$ та*

$$\nu_{uv}P = \nu_{uv}^+P = \sum_{i=1}^{h(m,n)} \|A_{m_0}^i d_{m_0}\|^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівнянь (20), що задовольняють умову (19) та

$$\nu_{uv}P = \nu_{uv}^+P = \sum_{m=0}^{\infty} \sum_{i=1}^{h(m,n)} \|A_m^i d_m\|^2,$$

то щільність з компонентами (2) поля (3) буде найменш сприятливою в класі D_v^u . При $\nu_{uv} < \nu_{uv}^+$ найменш сприятлива в D_v^u спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (19), (30). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A\xi$ обчислюється за формулою (6).

Для функціонала $A\xi(x_0)$ оператори $A_m^i = S_m^i(x_0)A$. Тому компоненти найменш сприятливої щільності мають вигляд

$$f_m^0(\lambda) = \min \left\{ \max \left\{ \alpha_m \left| \int_0^{\infty} (Ad_m^0)(t) e^{it\lambda} dt \right|^2, \nu_m(\lambda) \right\}, u_m(\lambda) \right\}. \quad (32)$$

Позначимо через $\nu_{uv}(x_0)P$ максимальне значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|Ad_m\|^2,$$

де $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$, $m = 0, 1, \dots$ — розв'язки рівняння $Ad = \alpha \bar{d}$, що задовольняють умову (19) та нерівності (31). Через $\nu_{uv}^+(x_0)P$ позначимо максимальне значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|Ad_m\|^2,$$

за умови, що $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty, \}$, $m = 0, 1, \dots$, задають канонічну факторизацію (2) щільностей (32) та $f(\lambda) = \{f_m(\lambda): m = 0, 1, \dots\} \in D_v^u$.

Наслідок 6. Якщо виконуються умови (9), то найменш сприятливою в класі D_v^u при оптимальному оцінюванні функціонала $A\xi(x_0)$ буде щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (21) поля (22), якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівняння $Ad = \alpha \bar{d}$, такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|^2 = P\omega_n$ та

$$\nu_{uv}(x_0)P = \nu_{uv}^+(x_0)P = h(m_0, n) \|Ad_{m_0}\|^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівняння $Ad = \alpha \bar{d}$, що задовольняють умову (19) та

$$\nu_{uv}(x_0)P = \nu_{uv}^+(x_0)P = \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|Ad_m\|^2,$$

то щільність з компонентами (2) поля (3) буде найменш сприятливою в класі D_v^u . При $\nu_{uv} < \nu_{uv}^+$ найменш сприятлива в D_v^u спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (19), (32). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A\xi(x_0)$ обчислюється за формулою (10).

Якщо оцінюється функціонал $A_T\xi$, то співвідношення (30), (31) мають вигляд

$$f_m^0(\lambda) = \min \left\{ \max \left\{ \alpha_m \sum_{l=1}^{h(m,n)} \left| \int_0^T (\tilde{A}_{mT}^l d_m^0)(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2, v_m(\lambda) \right\}, u_m(\lambda) \right\}, \quad (33)$$

$$v_m(\lambda) \leq \left| \int_0^T d_m(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2 \leq u_m(\lambda), \quad m = 0, 1, \dots \quad (34)$$

Позначимо через $\nu_{uv}^T P$ максимальне значення величини

$$\sum_{m=0}^{\infty} \sum_{l=1}^{h(m,n)} \|A_{mT}^l d_m\|^2,$$

де $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, — розв'язки системи рівнянь (25), (26), що задовольняють умову (24) та нерівності (34). Через $\nu_{uv}^{T+} P$ позначимо максимальне значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} \sum_{l=1}^{h(m,n)} \|A_{mT}^l d_m\|^2$$

за умови, що $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, задають канонічну факторизацію (2) щільностей (33) і задовольняють умову (24).

Теорема 4. Нехай функція $a(t, x)$ ($a(t, x) = 0, t > T$) задовольняє умови (4). Спектральна щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (27) поля одностороннього рухомого середнього (28) буде найменш сприятливою в класі D_v^u при оптимальному лінійному оцінюванні функціонала $A_T\xi$, якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t \leq T\}$ рівняння (25) або (26) при $m = m_0$, такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|_T^2 = P\omega_n$ і виконується рівність

$$\nu_{uv}^T P = \nu_{uv}^{T+} P = \sum_{l=1}^{h(m_0,n)} \|A_{m_0T}^l d_{m_0}\|_T^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, рівнянь (25), (26), що задовольняють умову (24), і виконується рівність

$$\nu_{uv}^T P = \nu_{uv}^{T+} P = \sum_{m=0}^{\infty} \sum_{i=1}^{h(m,n)} \|A_{mT}^i d_m\|^2,$$

то щільність з компонентами (2) поля (3) рухомого середнього ($d_m(t) = 0, t > T$) буде найменш сприятливою в класі D_v^u . При $\nu_{uv}^T < \nu_{uv}^{T+}$ найменш сприятлива в D_v^u спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (19), (33). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A_T \xi$ обчислюється за формулою (8).

Для функціонала $A_T \xi(x_0)$ оператори $\tilde{A}_{mT}^i = S_m^i(x_0) \tilde{A}_T$. Тому компоненти найменш сприятливої щільності мають вигляд

$$f_m^0(\lambda) = \min \left\{ \max \left\{ \alpha_m \left| \int_0^T (\tilde{A}_T d_m^0)(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2, v_m(\lambda) \right\}, u_m(\lambda) \right\}. \quad (35)$$

Позначимо через $\nu_{uv}^T(x_0)P$ максимальне значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|A_T d_m\|^2,$$

де $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, — розв'язки рівнянь $A_T d = \mu \bar{d}$, $\tilde{A}_T d = \omega d$, що задовольняють умову (24) та нерівність (34). Через $\nu_{uv}^{T+}(x_0)P$ позначимо максимальне значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|A_T d_m\|^2.$$

за умови, що $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, задають канонічну факторизацію (2) щільностей (35) та задовольняють умову (24).

Наслідок 7. Найменш сприятливою в класі D_v^u при оптимальному оцінюванні функціонала $A_T \xi(x_0)$ буде щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (27) поля рухомого середнього (28), якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t \leq T\}$ рівняння $A_T d = \mu \bar{d}$ чи рівняння $\tilde{A}_T d = \omega d_{m_0}$ такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|^2 = P \omega_n$ та

$$\nu_{uv}^T(x_0)P = \nu_{uv}^{T+}(x_0)P = h(m_0, n) \|A_T d_{m_0}\|^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, рівнянь $A_T d = \mu \bar{d}$, $\tilde{A}_T d = \omega d$, що задовольняють умову (24) та

$$\nu_{uv}^T P = \nu_{uv}^{T+} P = \sum_{m=0}^{\infty} h(m_0, n) \|A_T d_m\|^2,$$

то щільність з компонентами (2) поля (3) рухомого середнього буде найменш сприятливою в класі D_v^u . Якщо $\nu_{uv}^T < \nu_{uv}^{T+}$, то найменш сприятлива в D_v^u спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (24), (35). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A_T \xi$ обчислюється за формулою (12).

Наслідок 8. Найменш сприятливою в класі D_v^u при оптимальному оцінюванні значення $\xi(T, x_0)$ буде щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ поля рухомого середнього (3). Функції $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, визначаються з (24) та умови

$$f(\lambda) = \{|\hat{d}_m(\lambda)|^2: m = 0, 1, \dots\} \in D_v^u.$$

6. Найменш сприятливі щільності в класі D_ϵ

Нехай невідомі спектральні щільності належать класу

$$D_\epsilon = \left\{ f: f_m(\lambda) = (1 - \epsilon)v_m(\lambda) + \epsilon u_m(\lambda), \frac{1}{2\pi\omega_n} \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \int_{-\infty}^{\infty} f_m(\lambda) d\lambda = P \right\},$$

де $v_m(\lambda)$ — відома, а $u_m(\lambda)$ — невідома спектральні щільності. Множина D_ϵ описує модель “ ϵ -забруднення” випадкових полів. З умови $0 \in \partial\Delta_D(f^0)$ для множини $D = D_\epsilon$ знаходимо такі співвідношення для визначення найменш сприятливої спектральної щільності $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$:

$$f_m^0(\lambda) = \alpha_m \sum_{i=1}^{h(m, n)} \left| (\widehat{A_m^i d_m^0})(\lambda) \right|^2 (\beta_m(\lambda) + 1)^{-1}, \quad (36)$$

де $\beta_m(\lambda) \leq 0$ та $\beta_m(\lambda) = 0$ при $f_m^0(\lambda) > (1 - \epsilon)v_m(\lambda)$. З рівняння (36) знаходимо компоненти найменш сприятливої щільності

$$f_m^0(\lambda) = \max \left\{ \alpha_m \sum_{i=1}^{h(m, n)} \left| \int_0^\infty (A_m^i d_m^0)(t) e^{it\lambda} dt \right|^2, (1 - \epsilon)v_m(\lambda) \right\}. \quad (37)$$

Щоб знайти невідомі α_m , $d_m^0(t)$, $0 \leq t < \infty$, $m = 0, 1, \dots$, використаємо рівняння факторизації (2), умову (16) та умову нормування (19).

Позначимо через $\nu_\epsilon P$ максимальне значення $\sum_{m=0}^{\infty} \sum_{i=1}^{h(m, n)} \|A_m^i d_m\|^2$, де $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$, $m = 0, 1, \dots$ — розв'язки системи рівнянь (20), що задовольняють умову (19) та нерівності

$$(1 - \epsilon)v_m(\lambda) \leq \left| \int_0^\infty d_m(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2, \quad m = 0, 1, \dots \quad (38)$$

Через $\nu_\epsilon^+ P$ позначимо максимальне значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} \sum_{i=1}^{h(m, n)} \|A_m^i d_m\|^2$$

за умови, що $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$, $m = 0, 1, \dots$, задають канонічну факторизацію (2) щільностей (37) і задовольняють умову (19).

Теорема 5. Нехай функція $a(t, x)$ задовольняє умови (4). Спектральна щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (21) поля одностороннього рухомого середнього (22) буде найменш сприятливою в класі D_ϵ при оптимальному лінійному оцінюванні функціонала $A\xi$, якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівняння (20) при $m = m_0$ такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|^2 = P\omega_n$ та

$$\nu_\epsilon P = \nu_\epsilon^+ P = \sum_{i=1}^{h(m_0, n)} \|A_{m_0}^i d_{m_0}\|^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівнянь (20), що задовольняють умову (19) та

$$\nu_\epsilon P = \nu_\epsilon^+ P = \sum_{m=0}^{\infty} \sum_{i=1}^{h(m,n)} \|A_m^i d_m\|^2,$$

то щільність (2) поля (3) буде найменш сприятливою в класі D_ϵ . При $\nu_\epsilon < \nu_\epsilon^+$ найменш сприятлива в D_ϵ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (19), (37). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A\xi$ обчислюється за формулою (6).

Для функціонала $A\xi(x_0)$ компоненти найменш сприятливої щільності мають вигляд

$$f_m^0(\lambda) = \max \left\{ \alpha_m \left| \int_0^\infty (A d_m^0)(t) e^{it\lambda} dt \right|^2, (1 - \epsilon) v_m(\lambda) \right\}, \quad (39)$$

Позначимо через $\nu_\epsilon(x_0)P$ максимальне значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|A d_m\|^2,$$

де $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$, $m = 0, 1, \dots$, — розв'язки рівняння $Ad = \alpha \bar{d}$, що задовольняють умову (19) та нерівності (38). Через $\nu_\epsilon^+(x_0)P$ позначимо максимальне значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|A d_m\|^2$$

за умови, що $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$, $m = 0, 1, \dots$, задають канонічну факторизацію (2) щільностей (39) та $f(\lambda) = \{f_m(\lambda): m = 0, 1, \dots\} \in D_\epsilon$.

Наслідок 9. Якщо виконуються умови (9), то найменш сприятливою в класі D_ϵ при оптимальному оцінюванні функціонала $A\xi(x_0)$ буде щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (21) поля (22), якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівняння $Ad = \alpha \bar{d}$ такої, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|^2 = P \omega_n$ та

$$\nu_\epsilon(x_0)P = \nu_\epsilon^+(x_0)P = h(m_0, n) \|A d_{m_0}\|^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$, $m = 0, 1, \dots$, рівняння $Ad = \alpha \bar{d}$, що задовольняють умову (19) та

$$\nu_\epsilon(x_0)P = \nu_\epsilon^+(x_0)P = \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|A d_m\|^2,$$

то щільність (2) поля (3) буде найменш сприятливою в класі D_ϵ . При $\nu_{uv} < \nu_{uv}^+$ найменш сприятлива в D_ϵ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (19), (39). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A\xi(x_0)$ обчислюється за формулою (10).

Якщо оцінюється функціонал $A_T \xi$, то співвідношення (37), (38), мають вигляд

$$f_m^0(\lambda) = \max \left\{ \alpha_m \sum_{i=1}^{h(m,n)} \left| \int_0^T (\bar{A}_{mT}^i d_m^0)(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2, (1 - \epsilon) v_m(\lambda) \right\}, \quad (40)$$

$$(1 - \epsilon) v_m(\lambda) \leq \left| \int_0^T d_m(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2, \quad m = 0, 1, \dots \quad (41)$$

Позначимо через $\nu_\epsilon^T P$ максимальні значення величини

$$\sum_{m=0}^{\infty} \sum_{l=1}^{h(m,n)} \|A_{mT}^l d_m\|^2,$$

де $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$ — розв'язки рівнянь $A_T d = \mu \bar{d}$, $\tilde{A}_T d = \omega d$, що задовольняють умову (24) та нерівності (41). Через ν_ϵ^{T+P} позначимо максимальні значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} \sum_{l=1}^{h(m,n)} \|A_{mT}^l d_m\|^2$$

за умови, що $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, задають канонічну факторизацію (2) щільностей (40) і задовольняють умову (24).

Теорема 6. Нехай функція $a(t, x)$ ($a(t, x) = 0$, $t > T$) задовольняє умови (4). Спектральна щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (27) поля одностороннього рухомого середнього (28) буде найменш сприятливою в класі D_ϵ при оптимальному лінійному оцінюванні функціонала $A_T \xi$, якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t \leq T\}$ рівняння (25) або (26) при $m = m_0$ такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|_T^2 = P \omega_n$ і виконується рівність

$$\nu_\epsilon^T P = \nu_\epsilon^{T+P} = \sum_{l=1}^{h(m,n)} \|A_{m_0 T}^l d_{m_0}\|_T^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, рівнянь (25), (26), що задовольняють умову (24) і виконується рівність

$$\nu_\epsilon^T P = \nu_\epsilon^{T+P} = \sum_{m=0}^{\infty} \sum_{l=1}^{h(m,n)} \|A_{mT}^l d_m\|^2,$$

то щільність (2) поля (3) рухомого середнього буде найменш сприятливою в класі D_ϵ . При $\nu_\epsilon^N < \nu_\epsilon^{N+}$ найменш сприятлива в D_ϵ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (19), (40). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A_T \xi$ обчислюється за формулою (8).

Для функціонала $A_T \xi(x_0)$ компоненти найменш сприятливої щільності мають вигляд

$$f_m^0(\lambda) = \max \left\{ \alpha_m \left| \int_0^T (\tilde{A}_T d_m^0)(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2, (1 - \epsilon) v_m(\lambda) \right\}. \quad (42)$$

Позначимо через $\nu_\epsilon^T(x_0) P$ максимальні значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|A_T d_m\|^2,$$

де $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$ — розв'язки рівняння $A_T d = \mu \bar{d}$ або рівняння $\tilde{A}_T d = \omega d$, що задовольняють умову (24) та нерівність (41). Позначимо через $\nu_\epsilon^{T+}(x_0) P$ максимальні значення

$$\sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|A_T d_m\|^2$$

за умови, що $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, задають канонічну факторизацію (2) щільностей (42) та задовольняють умову (24).

Наслідок 10. Найменш сприятливою в класі D_ϵ при оптимальному оцінюванні функціонала $A_T \xi(x_0)$ буде щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (27) поля рухомого середнього (28), якщо існує розв'язок $d = \{d(t): 0 \leq t \leq T\}$ рівняння $A_T d = \mu \bar{d}$, чи рівняння $\tilde{A}_T d = \omega d$ такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|_T^2 = P \omega_n$ та

$$\nu_\epsilon^T(x_0)P = \nu_\epsilon^{T+}(x_0)P = h(m_0, n) \|A_T d_{m_0}\|^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, рівнянь $A_T d = \mu \bar{d}$, $\tilde{A}_T d = \omega d$, що задовольняють умову (24) та

$$\nu_\epsilon^T P = \nu_\epsilon^{T+} P = \sum_{m=0}^{\infty} h(m_0, n) \|A_T d_m\|^2,$$

то щільність з компонентами (2) поля рухомого середнього буде найменш сприятливою в класі D_ϵ . При $\nu_\epsilon^T < \nu_\epsilon^{T+}$ найменш сприятлива в D_ϵ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (24), (42). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A_T \xi$ обчислюється за формулою (12).

Якщо оцінюється невідоме значення $\xi(T, x_0)$ поля (задача лінійної екстраполяції поля $\xi(t, x)$), то маємо такий наслідок з теореми.

Наслідок 11. Найменш сприятливою в класі D_ϵ при оптимальному оцінюванні значення $\xi(T, x_0)$ буде щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ поля рухомого середнього (3). Функції $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, визначаються з (24) та умови

$$f(\lambda) = \{\|\hat{d}_m(\lambda)\|^2: m = 0, 1, \dots\} \in D_\epsilon.$$

7. Найменш сприятливі щільності в класі $D_{1\delta}$

Нехай невідомі спектральні щільності належать класу

$$D_{1\delta} = \left\{ f: \frac{1}{2\pi\omega_n} \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \int_{-\infty}^{\infty} |f_m(\lambda) - v_m(\lambda)| d\lambda \leq \delta \right\},$$

де $f_m(\lambda)$ — задана обмежена спектральна щільність. Множина $D_{1\delta}$ описує модель "δ-околу" в просторі L_1 . З умови $0 \in \partial \Delta_D(f^0)$ для множини $D = D_{1\delta}$ знаходимо такі співвідношення для визначення найменш сприятливої спектральної щільності $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$:

$$f_m^0(\lambda) = \alpha_m \sum_{i=1}^{h(m,n)} \left| (\widehat{A_m^i d_m^0})(\lambda) \right|^2 \beta_{m2}(\lambda), \tag{43}$$

де $|\beta_{m2}(\lambda)| \leq 1$ і $\beta_{m2}(\lambda) = \text{sign}(f_m^0(\lambda) - v_m(\lambda))$ при $f_m^0(\lambda) \neq v_m(\lambda)$. З рівняння (43) знаходимо компоненти найменш сприятливої щільності

$$f_m^0(\lambda) = \max \left\{ \alpha_m \sum_{i=1}^{h(m,n)} \left| \int_0^{\infty} (A_m^i d_m^0)(t) e^{it\lambda} dt \right|^2, v_m(\lambda) \right\}. \tag{44}$$

Для визначення невідомих α_m та $d_m^0(t)$, $0 \leq t < \infty$, $m = 0, 1, \dots$, використаємо рівняння факторизації (2), умову (16) та умову нормування (19), де

$$P = \frac{1}{2\pi\omega_n} \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \int_{-\infty}^{\infty} v_m(\lambda) d\lambda = \delta.$$

Якщо оцінюється функціонал $A_T \xi$, то співвідношення (44) має вигляд

$$f_m^0(\lambda) = \max \left\{ \alpha_m \sum_{i=1}^{h(m, n)} \left| \int_0^T (\tilde{A}_{mT}^i d_m^0)(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2, v_m(\lambda) \right\}. \quad (45)$$

Позначимо через $\nu_{1\delta} P$, $\nu_{1\delta}^+ P$, $\nu_{1\delta}^T P$, $\nu_{1\delta}^{T+} P$ такі ж величини як і для множини D_ϵ за умови, що $\epsilon = 0$ у співвідношеннях (37)–(41).

Теорема 7. Нехай функція $a(t, x)$ задовольняє умови (4). Спектральна щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (21) поля одностороннього рухомого середнього (22) буде найменш сприятливою в класі $D_{1\delta}$ при оптимальному лінійному оцінюванні функціонала $A\xi$, якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівняння (20) при $m = m_0$ такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|^2 = P\omega_n$ та

$$\nu_{1\delta} P = \nu_{1\delta}^+ P = \sum_{i=1}^{h(m, n)} \|A_{m_0}^i d_{m_0}\|^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівнянь (20), що задовольняють умову (19) та

$$\nu_{1\delta} P = \nu_{1\delta}^+ P = \sum_{m=0}^{\infty} \sum_{i=1}^{h(m, n)} \|A_m^i d_m\|^2,$$

то щільність з компонентами (2) поля (3) буде найменш сприятливою в класі $D_{1\delta}$. При $\nu_{1\delta} < \nu_{1\delta}^+$ найменш сприятлива в $D_{1\delta}$ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (19), (44). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A\xi$ обчислюється за формулою (6).

Теорема 8. Нехай функція $a(t, x)$ ($a(t, x) = 0, t > T$) задовольняє умови (4). Спектральна щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (27) поля одностороннього рухомого середнього (28) буде найменш сприятливою в класі $D_{1\delta}$ при оптимальному лінійному оцінюванні функціонала $A_T \xi$, якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t \leq T\}$ рівняння (25) або (26) при $m = m_0$ такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|_T^2 = P\omega_n$ і виконується рівність

$$\nu_{1\delta}^T P = \nu_{1\delta}^{T+} P = \sum_{i=1}^{h(m, n)} \|A_{m_0T}^i d_{m_0}\|_T^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, рівнянь (25), (26), що задовольняють умову (24) та

$$\nu_{1\delta}^T P = \nu_{1\delta}^{T+} P = \sum_{m=0}^{\infty} \sum_{i=1}^{h(m, n)} \|A_{mT}^i d_m\|_T^2,$$

то щільність з компонентами (2) поля (3) рухомого середнього ($d_m(t) = 0, t > T$) буде найменш сприятливою в класі $D_{1\delta}$. При $\nu_{1\delta}^T < \nu_{1\delta}^{T+}$ найменш сприятлива в $D_{1\delta}$ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (24), (45).

Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A_T \xi$ обчислюється за формулою (8).

Для функціоналів $A\xi(x_0)$, $A_T \xi(x_0)$ компоненти найменш сприятливої щільності мають вигляд

$$f_m^0(\lambda) = \max \left\{ \alpha_m \left| \int_0^\infty (Ad_m^0)(t) e^{it\lambda} dt \right|^2, v_m(\lambda) \right\}, \quad (46)$$

$$f_m^0(\lambda) = \max \left\{ \alpha_m \left| \int_0^T (\tilde{A}_T d_m^0)(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2, v_m(\lambda) \right\}. \quad (47)$$

Позначимо через $\nu_{1\delta}(x_0)P$, $\nu_{1\delta}^+(x_0)P$, $\nu_{1\delta}^T(x_0)P$, $\nu_{1\delta}^{T+}(x_0)P$ такі ж величини як і для множини D_ε за умови, що $\varepsilon = 0$ у співвідношеннях (38)–(42).

Наслідок 12. Якщо виконуються умови (9), то найменш сприятливою в класі $D_{1\delta}$ при оптимальному оцінюванні функціонала $A\xi(x_0)$ буде щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ з компонентами (21) поля (22), якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t < \infty\}$ рівняння $Ad = \alpha \bar{d}$ такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|^2 = P\omega_n$ та

$$\nu_{1\delta}(x_0)P = \nu_{1\delta}^+(x_0)P = h(m_0, n) \|Ad_{m_0}\|^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t < \infty\}$, $m = 0, 1, \dots$, рівняння $Ad = \alpha \bar{d}$, що задовольняють умову (19) та

$$\nu_{1\delta}(x_0)P = \nu_{1\delta}^+(x_0)P = \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|Ad_m\|^2,$$

то щільність з компонентами (2) поля (3) буде найменш сприятливою в класі $D_{1\delta}$. При $\nu_{uv} < \nu_{uv}^+$ найменш сприятлива в $D_{1\delta}$ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (19), (46). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A\xi(x_0)$ обчислюється за формулою (10).

В тому разі, коли оцінюється величина $A_T \xi(x_0)$, справджується таке твердження.

Наслідок 13. Щільність (27) поля рухомого середнього (28) буде найменш сприятливою в класі $D_{1\delta}$ при оптимальному оцінюванні величини $A_T \xi(x_0)$, якщо існує розв'язок $d_{m_0} = \{d_{m_0}(t): 0 \leq t \leq T\}$ рівняння $A_T d = \mu \bar{d}$ чи рівняння $\tilde{A}_T d = \omega \bar{d}$ такий, що $h(m_0, n) \|d_{m_0}\|^2 = P\omega_n$ та

$$\nu_{1\delta}^T(x_0)P = \nu_{1\delta}^{T+}(x_0)P = h(m_0, n) \|A_T d_{m_0}\|^2.$$

Якщо існують розв'язки $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$ рівнянь $A_T d = \mu \bar{d}$, $\tilde{A}_T d = \omega \bar{d}$, що задовольняють умову (24) та

$$\nu_{1\delta}^T P = \nu_{1\delta}^{T+} P = \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \|A_T d_m\|^2,$$

то щільність (2) поля рухомого середнього буде найменш сприятливою в класі $D_{1\delta}$. При $\nu_{1\delta}^T < \nu_{1\delta}^{T+}$ найменш сприятлива в $D_{1\delta}$ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (24), (47). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A_T \xi$ обчислюється за формулою (12).

Якщо оцінюється невідоме значення $\xi(T, x_0)$ поля (задача лінійної екстраполяції поля $\xi(t, x)$), то маємо такий наслідок з теореми.

Наслідок 14. Найменш сприятливою в класі $D_{1\delta}$ при оптимальному оцінюванні значення $\xi(T, x_0)$ буде щільність $f^0(\lambda) = \{f_m^0(\lambda): m = 0, 1, \dots\}$ поля рухомого середнього (3). Функції $d_m = \{d_m(t): 0 \leq t \leq T\}$, $m = 0, 1, \dots$, визначаються з (24) та умови

$$f(\lambda) = \{|\hat{d}_m(\lambda)|^2: m = 0, 1, \dots\} \in D_{1\delta}.$$

8. НАЙМЕНШ СПРИЯТЛИВІ ЩІЛЬНОСТІ В КЛАСІ $D_{2\delta}$

Знайдемо вигляд найменш сприятливої спектральної щільності в класі

$$D_{2\delta} = \left\{ f: \frac{1}{2\pi\omega_n} \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \int_{-\infty}^{\infty} |f_m(\lambda) - v_m(\lambda)|^2 d\lambda \leq \delta \right\},$$

де $v_m(\lambda)$ — задана обмежена спектральна щільність. Множина $D_{2\delta}$ описує модель “ δ -околу” в просторі L_2 . З умови $0 \in \partial\Delta_D(f^0)$ для множини $D = D_{2\delta}$ знаходимо, що компоненти найменш сприятливої щільності задовольняють рівняччя

$$f_m^0(\lambda) = \frac{v_m(\lambda)}{2} + \left[\frac{(v_m(\lambda))^2}{4} + \alpha_m \sum_{i=1}^{h(m, n)} \left| \int_0^{\infty} (A_m^i d_m^0)(t) e^{it\lambda} dt \right|^2 \right]^{1/2}. \quad (48)$$

Для визначення невідомих α_m та $d_m^0(t)$, $0 \leq t < \infty$, $m = 0, 1, \dots$, використаємо рівняння факторизації (2), умову (16) та умову нормування:

$$\frac{1}{2\pi\omega_n} \sum_{m=0}^{\infty} h(m, n) \int_{-\infty}^{\infty} |f_m(\lambda) - v_m(\lambda)|^2 d\lambda = \delta. \quad (49)$$

Якщо оцінюється функціонал $A_T \xi$, то співвідношення (48) має вигляд

$$f_m^0(\lambda) = \frac{v_m(\lambda)}{2} + \left[\frac{(v_m(\lambda))^2}{4} + \alpha_m \sum_{i=1}^{h(m, n)} \left| \int_0^T (\tilde{A}_{mT}^i d_m^0)(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2 \right]^{1/2}. \quad (50)$$

Теорема 9. Нехай функція $a(t, x)$ задовольняє умови (4). Найменш сприятлива в класі $D_{2\delta}$ при оптимальному лінійному оцінюванні функціонала $A\xi$ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (48), (49) (співвідношеннями (2), (16), (49), (50) для функціонала $A_T \xi$). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A\xi$ обчислюється за формулою (6) (за формулою (8) для функціонала $A_T \xi$).

Якщо оцінюються функціонали $A_T \xi(x_0)$, $A\xi(x_0)$, то співвідношення (48), (50) мають вигляд:

$$f_m^0(\lambda) = \frac{v_m(\lambda)}{2} + \left[\frac{(v_m(\lambda))^2}{4} + \alpha_m \left| \int_0^{\infty} (A d_m^0)(t) e^{it\lambda} dt \right|^2 \right]^{1/2}. \quad (51)$$

$$f_m^0(\lambda) = \frac{v_m(\lambda)}{2} + \left[\frac{(v_m(\lambda))^2}{4} + \alpha_m \left| \int_0^T (\tilde{A}_T d_m^0)(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2 \right]^{1/2}. \quad (52)$$

Наслідок 15. Нехай виконуються умови (9). Найменш сприятлива в класі $D_{2\delta}$ при оптимальному лінійному оцінюванні функціонала $A\xi(x_0)$ спектральна щільність визначається співвідношеннями (2), (16), (49), (51) (співвідношеннями (2), (16), (49), (52) для функціонала $A_T \xi(x_0)$). Мінімаксна спектральна характеристика оптимальної лінійної оцінки функціонала $A\xi(x_0)$ обчислюється за формулою (10) (за формулою (12) для функціонала $A_T \xi(x_0)$).

Наслідок 16. Найменш сприятлива в класі $D_{2\delta}$ спектральна щільність γ при оптимальному оцінюванні величини $\xi(T, x_0)$ визначається з рівняння

$$f_m^0(\lambda) = \frac{v_m(\lambda)}{2} + \left[\frac{(v_m(\lambda))^2}{4} + \alpha_m \left| \int_0^T d_m^0(t) e^{-it\lambda} dt \right|^2 \right]^{1/2}$$

та умови нормування (49).

ЛІТЕРАТУРА

1. М. П. Моклячук, *Екстраполяція однорідних за часом ізотропних на сфері випадкових полів*, Теорія ймовірност. та математ. статист. 51 (1994), 131-139.

252022, Київ, пр. Академіка Глушкова, 6, Київський університет ім. Тараса Шевченка, механіко-математичний факультет, кафедра теорії ймовірностей та математичної статистики

Надійшла 28.09.93